

“मीठे बच्चे- कर्म, अकर्म, विकर्मको गतिलाई ध्यानमा राख्दै यी कर्मेन्द्रियहरूद्वारा कुनै पनि पाप कर्म नगर,
दान दिएमा ग्रहण छुट्छ।”

प्रश्न:- कुन कुरामा ब्रह्मा बाबालाई अनुसरण गर्ने बच्चाहरू भविष्यमा तखतनशीन बन्छन्?

उत्तर:- जसरी ब्रह्मा बाबा देह सहित पूरा बलि चढे, आफ्ना सबै चीज ईश्वर अर्थ बच्चाहरूको सेवामा लगाइदिए, डाइरेक्ट बीमा गरे, त्यसैले विश्वको राजाई मिल्यो। यसरी नै फलो फादर। सपूत बन्ने सर्टिफिकेट लिनु छ। सहोदर बच्चा बनेर तन-मन-धनबाट सेवा गर्नु छ। बाबाको पूरा सहयोगी बन्नु छ। सबै चीज बीमा गरेर २१ जन्मको राजाईको हकदार बन्न सक्छौ।

गीत:- बचपन के दिन भुला न देना.....

ओम् शान्ति। प्यारा बच्चाहरूले गीत सुन्यौ। अहिले बच्चाहरूले जीवन छँदै यस दुनियाँबाट मरेर त्यस दुनियाँमा जानको लागि बाबाको गोद लिएका छन्। कुनचाहिँ बाबा हुनु हुन्छ? परमपिता परम आत्मा अर्थात् परमात्मा। जहिले पनि जब सम्झाउँछौ, बाबा ज्योतिर्लिङ्गम् हुनुहुन्छ, यस्तो नभन। अथाह ज्योति स्वरूप हुनु हुन्छ, हजार सूर्यहरू भन्दा पनि तेजोमय हुनु हुन्छ, यो भन्नु वास्तवमा गल्ती हो। के भन्नु पर्छ? परमपिता परमात्मा अर्थात् परम आत्मा, उहाँ सदैव परमधाममा रहनु हुन्छ। परम अर्थात् सबै भन्दा श्रेष्ठ, निराकार पिता। उहाँ सबै आत्माहरूको पिता हुनु हुन्छ। त्यसैले उहाँलाई सुप्रिम (परम) भनिन्छ। उहाँ जन्म-मरणको चक्रमा आउनु हुन्। सम्झाउनु हुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! म पनि यदि जन्म-मरणको चक्रमा आएँभने त फेरि सबैको उद्धार कसले गर्ने? म नै आएर सबैलाई दुःखबाट पार लिएर जान्छु। दुःखहर्ता अनि सुख दिनेवाला म नै हुँ तर जान्दैनन्। भक्तिमार्गमा त गाइरहन्छन्- हे परमपिता परमात्मा! अवश्य सम्झन्छन् उहाँ फादर हुनु हुन्छ। तर उहाँ हाम्रो पिता कसरी हुनु हुन्छ, उहाँ के चीज हुनु हुन्छ- यो जान्दैनन्। मानिसको जस्तो रूप त छैन। ब्रह्मा, विष्णु, शंकरलाई पनि याद गर्छन्। उहाँ त यी आँखाद्वारा देखिन्छ। बाँकी उहाँ (शिव) को हुनु हुन्छ? शिवको मन्दिरमा जान्छन् तर उहाँलाई किन याद गरिन्छ? यो जान्दैनन्।

बाबा बसेर सम्झाउनु हुन्छ- देवी-देवताहरू जब वाम मार्गमा जान्छन्, त्यसपछि सोमनाथको मन्दिर बनाउँछन्। केवल यतिमात्र सम्झन्छन्- शिवबाबा हुनु हुन्छ, तर उहाँ स्वर्गको रचयिता हुनु हुन्छ, हामीलाई स्वर्गको मालिक बनाउनेवाला हुनु हुन्छ, यो जान्दैनन्। यदि जानेको भए त अरूलाई शिवबाबाको बायोग्राफी (जीवनी) बताउँथे। नजान्नु पनि ड्रामामा निश्चित छ। जान्नु अर्थात् वर्सा प्राप्त गर्नु। नजान्नु अर्थात् वर्सा गुमाउनु। बाबा भन्नुहुन्छ- म स्वर्गको रचयिता तिमीलाई सुख दिन्छु, पावन बनाउँछु। फेरि ५ विकारले तिमीलाई पतित बनाउँछ। कला कम हुँदै जान्छन्। तिमी कालो हुन्छौ। पहिले तिमी १६ कला सम्पूर्ण चन्द्रमा थियौ, पावन थियौ, अब तिमीलाई ग्रहण लागेको छ। बाबा भन्नुहुन्छ- दे दान तो छुटे ग्रहण। पाँच विकारहरूलाई नै ग्रहण भनिन्छ। जसबाट तिमी आत्मा दुःखी, काला बन्न पुग्छौ। बाबा भन्नुहुन्छ- म तिमी ब्राह्मणहरूको पिता हुँ। हे ब्राह्मणहरू, तिमी पास जो यी ५ विकार छन् त्यो मलाई दानमा देऊ, तब ग्रहण छुट्छ। आजबाट दानमा दिएर फेरि कहिल्यै विकारवश भएर केही नगर्नु। मायाको तुफान त धेरै आउँछन्। तर कर्मेन्द्रियहरूबाट क्रोध आदि गरेमा पाप हुन्छ। कर्म अकर्म विकर्मको गति पनि तिमीलाई सम्झाउँछु। तिमी कर्म विकर्म बन्नु हुँदैन। म तिमी बच्चाहरूलाई विकर्माजित बनाउँछु। यो त

२०७५ भाद्र १४ बिहीबार ३०-०८-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन राहुको ग्रहण हो। दे दान तो छुटे ग्रहण। बाबा भन्नुहुन्छ— मेरा प्यारा बच्चाहरू! यी ५ भूतहरूलाई दान देऊ, यसमा पैसा आदिको त कुनै कुरा छैन। यहाँ त बाबा हुनु हुन्छ, तिमी सहोदर बच्चाहरू हौ। बाबाले त सहोदर बच्चाहरूलाई मदत गर्नु नै छ। तिमी पनि तन-मन-धनबाट सेवा गछौ। बाबाको पनि कर्तव्य हो तिम्रो सेवा गर्ने। बाबा भन्नुहुन्छ— यी सबै कुरा तिमी बच्चाहरूको हो। भक्ति मार्गमा तिमी भगवानलाई दिँदै आयौ। तर ईश्वर भोको कहाँ हुनु हुन्छ र! यो तिमीले इन्शोर गछौ। ईश्वरलाई दिनाले फेरि दोस्रो जन्ममा तिमीलाई दिनु हुन्छ। यो इन्शोर गर्नु जस्तै भयो नि। अर्को जन्ममा यसको फल मिल्छ। ईश्वर दाता हुनु हुन्छ। अहिले तिमीले आफूलाई इन्शोर गछौ— २१ जन्मको लागि। उनीहरूले इन्शोर गछन् एक जन्मको लागि। यहाँ त सबैथोक इन्शोर हुन्छ— २१ जन्मको लागि। भनिन्छ— सन सोज फादर। हेर, ब्रह्मा बाबाको पासमा जे थियो सबै ईश्वर अर्थ बच्चाहरूको सेवामा लगाइदिए, शिवबाबालाई वारिस (बच्चा) बनाइदिए, तन-मन-धन सबै चीज दिए, त्यसैले त्यसको बदलामा फेरि आफ्नो पुरुषार्थद्वारा विश्वको बादशाही मिल्छ किनकि डाइरेक्ट भयो नि। तिमी मेरो बन्नाले २१ जन्म स्वर्गको मालिक बन्छौ तर जति बलि चढ्नेछौ, त्यति वर्सा मिल्छ। देह सहित सबै चीज बलि चढाउनु छ। जसले मदर-फादरलाई फलो गछन् उनै तख्तमा पनि बस्छन्। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— दे दान तो छुटे ग्रहण। दान दिएर फेरि यदि फिर्ता लियो भने त दुर्गति हुन्छ। पूरा पुरुषार्थ गर्नु छ। पुरुषार्थी विद्यार्थीले राम्रो सँग पढेर नम्बर पनि लिन्छन्। तिमीले पनि पुरुषार्थ गरेर उच्च नम्बर लेऊ। यसमा कुनै मेहनतको कुरा छैन, केवल पवित्र रहनु छ। यसको लागि बाबाबाट बल पनि मिल्छ। खुशीको पारा पनि चढ्छ।

हामीलाई देवता बन्नु छ भने कुनै अवगुण हुनु हुँदैन। १६ कला सम्पूर्ण, सम्पूर्ण निर्विकारी यहाँ नै बन्नु छ, त्यसैले कुनै पनि अवगुण हुनु हुँदैन। आधाकल्प विकारी बनेका हौ त्यसैले माया पनि भन्छ, अहिले यो निर्विकारी बन्दैछ, मैले यसलाई विकारी बनाइदिन्छु। यसरी चल्छ मायाको युद्ध। यो हो मेहनत। मायामाथि विजय प्राप्त गर्नु छ। उनीहरूले फेरि हिंसक लडाइँ देखाएर खण्डन गरिदिएका छन्। तिमी मायामाथि विजय प्राप्त गरेर विश्वको मालिक बन्छौ। बच्चाहरूले सम्झन्छन्— बाबालाई ५ विकारहरूको दान दिएनौं भने श्री नारायण वा श्री लक्ष्मीलाई वरण गर्न सक्ने छैनौं। त्यसैले तिमी बच्चाहरूले दिल दर्पणमा देख्नु पर्छ— मैले कर्मेन्द्रियहरूबाट गर्न नहुने काम त गरिने? मायाको तुफान त पहिले भन्दा पनि बेजोडको आउँछ। वैद्यहरूले दबाइ दिँदा भन्छन्— पहिलेको पुरानो बिमारी बाहिर निस्कन्छ। यसबाट नडराउनु। त्यो त आउँछ। बाबा पनि सर्जन हुनु हुन्छ। भन्नुहुन्छ— तिमी मेरो बच्चा बन्यौ भने फेरि तिम्रो रावण सँग खुब युद्ध हुन्छ। मायाले खुब युद्ध गर्न थाल्छ, त्यसैले तुफान सँग डराउनु छैन। बाबाको बनेका छौ, त्यसैले बचपनलाई नभुल। यो हो ईश्वरीय बचपन। ईश्वरको गोदमा एक पटक आएपछि फेरि दैवी गोदमा २१ पटक जान्छौ। ईश्वरीय जन्मपछि तिमी स्वर्गमा जान्छौ। सर्टिफिकेट लिनु छ। बाबा, म हजुरको सपूत बच्चा हुँ या कपूत? सोध्यौ भने बाबा बताउन सक्नुहुन्छ, सपूत पनि कति नम्बरमा छौ? के कमी छ? बाबा बताउन सक्नुहुन्छ। स्वयंले पनि जान्न सक्छौ— मैले सेवा गरेको छैन भने यति ठूलो पद कसरी पाउन सक्छु? ठीक छ, बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीले के गर, एक हस्पिटल अथवा कलेज खोलिदेऊ। ठिकैछ, तिमी त्यसमा नजाऊ, तर धेरैले उपचार पाए भने त्यसको फाइदा तिमीलाई मिल्छ। मानिसहरूले धर्मशाला बनाउँछन्, किनकि धेरै जना आएर विश्राम लिन्छन्, त्यसको फल दोस्रो जन्ममा मलाई राम्रो महल मिल्छ। बाबाको पास धेरै आउँछन्,

भन्छन्— यो हस्पिटल खोलनुहोला, हामी धेरै मदत गर्नेछौं। ठूलो हस्पिटल खोल। यदि ज्ञान लिनलाई फुर्सद छैन भने ठिकैछ तीन पाइला पृथ्वी लिएर यो हस्पिटल कम कलेज खोलिदेऊ। हस्पिटलबाट एवरहेल्दी (सदा निरोगी) बन्छन्। कलेजबाट एवरवेल्दी (सदा सम्पत्तिवान्) बन्छन्। धेरै आएर बने भने तिम्पो पुण्य हुन्छ। धेरै खर्च पनि छैन। आजकल पैसा कति कमाउँछन्, करोडौंको आसामी छन्! के उनका छोरा-नातिले खान्छन्? एक धूर जमीन पनि रहने छैन। सबै विनाश हुन्छ। राजाई गरिबहरूलाई मिल्छ। गरिब निवाज हुनु हुन्छ नि। यी बाबा नम्बरवन साधारण थिए। १-२ हजार छ भने उसलाई गरिब भनिन्छ। यहाँ गरिबले पनि राम्रो पद पाउन सक्छन्। कसैको लाख-करोड लिएर के गर्ने? गरिबहरूको पाई-पाईबाट नै स्थापना गर्नुहुन्छ। गान्धीलाई कति दान दिन्थे। त्यसमा कति मरे! कति कष्ट सहन गरे! तिमीलाई कुनै कष्ट छैन। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी पहिले राजयोग सिक, अनि तिमीलाई राजाई दिनेछु। यो राज्य त मृगतृष्णा सदृश्य छ। कहानी छ हैन, द्रौपदीले दुर्योधनलाई निमन्त्रणा दिइन्। ऊ आयो, तलाउ मानेर वस्त्र खोल्न लाग्यो अनि द्रौपदीले भनिन्— अन्धाको सन्तान अन्धा, यो त मरुभूमिको पानीजस्तै (मृगतृष्णा) हो। सबैले सम्झन्छन्, हामीले स्वराज्य पायौं, तर पनि कति दुःख छ! प्रजा कति दुःखी छन्, मृत्यु सम्मुख खडा छ। बाबा भन्नुहुन्छ— यी सबै मरेतुल्य छन्। चिहान (कब्रिस्तान) हो, तिमीले फेरि परिस्तान बनाउनु छ। हीरा-मोतीहरूको महल बनाउनेछौ। यो त हो पत्थरपुरी, त्यहाँ सुनको हुन्छ। त्यसैले बाबा सम्झाउनु हुन्छ— दे दान तो छुटे ग्रहण, फेरि १६ कला सम्पूर्ण हुनेछौ। अहिले तिमी पतित छौ, मनुष्य कति दुःखी छन्। लडाइँ सुरु भयो भने निद्रा लाग्दैन। आराम हुँदैन, निद्राको गोली लिएर सुत्छन्। यो हो नै रावण राज्य। अहिले दशैँमा रावणलाई जलाउँछन्, यो अन्तिमसम्म जलाइरहन्छन्, जबसम्म विनाश हुँदैन। विनाशपछि फेरि रावणलाई जलाइदैन। फेरि द्वापरपछि रावण निकाल्छन् जलाउनको लागि। हरेक वर्ष रावणलाई जलाउँछन्, तर पनि मर्दैन। हरेक साल तिमी रक्षा-बन्धन मनाउँछौ, राखी बाँध्छौ, फेरि पनि अपवित्र बन्छन्।

लक्ष्मी-नारायणको पासमा त कति अथाह धन थियो! कति उनको पूजा हुन्छ! पूजा केवल लक्ष्मीको मात्रै कहाँ गर्छन् र, चतुर्भुजको गर्छन्। यसमा दुवै आउँछन्। लक्ष्मीको साथमा नारायण त अवश्य चाहिन्छ। त्यसैले दुवैको पूजा गर्छन्। जोडी विना कसरी काम चल्छ? प्रवृत्ति मार्ग हो नि। तिमी विश्वको मालिक बन्छौ। बच्चाहरूले सोध्छन्— दीपावलीमा सबैले भन्छन्, यदि लक्ष्मीको पूजा गरेनौ भने धन तिम्पो पास आउने छैन। त्यसैले बाबा राय दिनु हुन्छ— बच्चे, यसमा पनि साक्षी भएर पार्ट बजाऊ, नत्र त खिटपिट हुन्छ। जस्तै बाबा भन्नुहुन्छ— छोरीको विवाह गराउनु छ भने साक्षी भएर पार्ट बजाऊ, नत्र झगडा हुन्छ। छोरीले निर्विकारी रहन चाहन्न भने लाचारी हालतमा उनलाई विवाह गराइदेऊ। पवित्र रहन चाहन्न भने रवाना गरि दिनु छ, दुःखी गर्नु छैन। कुमारी ऊ हो जसले २१ कुलको उद्धार गरोस्। तिमी सबै ब्रह्माकुमारी हौ, तिम्पो धन्धा नै हो सबैलाई स्वर्गको मालिक बनाउनु। दिल सँग सोध— मैले कतिलाई आफू समान बनाएको छु? मिशन हो नि। यहाँ तिमी मनुष्यलाई देवता बनाउँछौ, त्यसैले मेहनत गर्नु पर्छ। तिमी ईश्वरीय सहयोगी हौ। म तिमीलाई दुःखबाट छुटाएर स्वर्गको मालिक बनाउँछु। म हुँ नै निष्काम। तिमीलाई राजाई दिएर म वानप्रस्थमा जानेछु। मलाई राजाई गर्ने ईच्छा छैन। तिमीलाई राज्य दिन्छु। तिमी आफ्नो राज्य-भाग्य फेरि लेऊ। तिमीलाई थाहा छ— हामी नै देवी-देवता थियौं, ८४ जन्म पार गरेर आज हामी रावणको सम्प्रदाय बन्यौ। रावणलाई जहिले पनि जलाउँछन्। रावणको कहिल्यै पूजा गर्दैनन्। जसले सुख दिन्छ,

२०७५ भाद्र १४ बिहीबार ३०-०८-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
उनलाई पूजा गरिन्छ। रावणको चित्र बनाउँछन्, अनि जलाउँछन्। ऊ त सदैव दुःख दिनेवाला हो। दुःख
दिनेको महिमा कसरी हुन सक्छ? शिवबाबा हुनु हुन्छ सुखदाता। उहाँमाथि सदैव फूल चढाउँछन्। कर्तव्य
त केही पनि जान्दैनन्। आजकल त अन्धश्रद्धा धेरै छ।

बाबा भन्नुहुन्छ— जसबाट तिमीलाई स्वर्गको सुख मिल्छ, यस्तो बाबालाई भुल्नु हुँदैन। फेरि स्वर्गको अपार
सुख मिल्न सक्दैन। मम्मा-बाबा भन्यौ, त्यसैले स्वर्गमा त आउँछौ। तर आएर नोकर-चाकर बन्छौ। गीतको
अर्थ पनि बच्चाहरूले बुझ्यौ। ईश्वरको बनेर यस बचपनलाई भुल्नु छैन। आसुरी सन्तानबाट बदलिएर
तिमी ईश्वरीय सन्तान बन्छौ, फेरि दैवी सन्तान बन्छौ। यो हो ईश्वरीय जन्म। यस समय तिमी सेवाधारी हौ।
तिमी हौ रूहानी सोशल वर्कर। अच्छा—

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको
रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) ईश्वरीय जन्म लिएर कुनै पनि अकर्तव्य गर्नु छैन। सपूत बच्चा बन्नु छ। अवगुण निकालेर दैवी
गुण धारण गर्नु छ।
- २) ईश्वरीय सेवाधारी बनेर रूहानी सेवाबाट सबैलाई आफू समान बनाउनु छ। तीन पाइला पृथ्वी
लिएर रूहानी हस्पिटल वा कलेज खोलीदिनु छ। तन-मन-धनबाट पूरा सहयोगी बन्नु छ।

वरदानः— पुरानो हिसाब-किताबलाई समाप्त गरेर सम्पूर्णताको समारोह मनाउने बन्धनमुक्त भव

यो पराइ देशमा जब सबै आत्मा बन्धन-युक्त बन्छन् तब बाबा आएर स्व-रूप तथा स्व-देशको
स्मृति दिलाएर बन्धनमुक्त बनाएर स्वदेशमा लिएर जानु हुन्छ अनि स्वराज्य अधिकारी बनाउनु
हुन्छ। त्यसैले आफ्नो स्वदेश जानको लागि सबै हिसाब-किताबहरूको समाप्तिको समाप्ति
समारोह मनाऊ। जब अहिले यो समारोह मनाउँछौ तब अन्त्यमा सम्पूर्णताको समारोह मनाउन
सक्नेछौ। धेरै समय बन्धनमुक्त रहनेहरूले नै धेरै समयको जीवनमुक्त पदलाई प्राप्त गर्छन्।

स्लोगनः— आफ्नो उमङ्ग-उत्साहको सहयोग र मीठो बोलीद्वारा कमजोरलाई शक्तिशाली बनाइदिनु नै
शुभचिन्तक बन्नु हो।